

[Handelsministeren.]

heden med de 15 pCt.s Indbetaling og den hidtidige Tildeling af Laan i Forhold til Indbetalingen. Jeg kan ikke tjene det ærede Medlem med noget Svar; det er jo ikke mig personligt, der skal udøve Tilsynet. Naar Loven er vedtaget, bliver det Sparekasseinspektøren, først og fremmest Sparekassetilsynet, der skal udøve denne Virksomhed, og saa maa vi jo, før vi tager endeligt Standpunkt over for de enkelte Selskaber, se, hvilket Resultat Tilsynet kommer til. Det ærede Medlem maa, indtil dette Tilsyn er etableret og har udfoldet sig, vente med at faa Svar paa det, han spurgte om. Er alting i Orden i de forskellige Selskaber, er der ikke noget som helst i Vejen for, at de kan fortsætte. Er der noget, der ikke er i Orden, maa Tilsynet gøre sin Indstilling til Ministeriet, og saa maa vi se paa, om der er noget at tage Standpunkt til, om der er noget, der skal bringes i Orden, inden Virksomheden kan fortsætte paa normal Maade.

De paagældende Selskaber danner ikke nogen Undtagelse fra Banker og Sparekasser. Det staar Bankspektøren frit for i Henhold til Lovens Bestemmelser f. Eks. at lukke en Bank, og det staar ogsaa Sparekasseinspektøren frit for at lukke en Sparekasse. Der bliver altid i saadanne Tilfælde Tale om et Skøn; men selvfølgelig vil hverken en Bankspektør eller en Sparekasseinspektør lukke en Bank eller en Sparekasse, medmindre han er fuldstændig sikker paa, at han har Loven med sig, og at det er nødvendigt for ham at gøre det. Og jeg gaar ogsaa ud fra som givet, at Sparekasseinspektøren ikke vil foretage sig noget over for de paagældende Selskaber, som ikke er i fuldstændig Overensstemmelse med Loven, og som det ikke er nødvendigt for ham at foretage sig, efter at Loven er vedtaget og han har faaet den at rette sig efter.

Duborg: Det ærede Medlem Hr. Gregersen har sikkert i nogen Maade misforstaaet Lovforslagets § 7 og ogsaa den nye Bestemmelse angaaende dette Forhold. Det er jo en given Ting, at der til Trods for, at der kun indbetales 15 pCt., i ordentlige Selskaber vil være visse bestemte Regler for den Rækkefølge, hvori der kan tildeles Laan; og naar denne Rækkefølge er, hvad man kan kalde: fair over for Medlemmerne, saaledes at de stilles paa lige Fod, vil dette, at de faar forskellig Ventetid, ikke kunne siges at være en Forfordeling af Medlemmerne. Jeg gaar ud fra som givet, at det

ikke kan være Hensigten at bruge en dogmatisk Fortolkning af dette Spørgsmaal, for saa var det jo ganske overflødigt at lovgive om det, saa kunde man ganske simpelt forbyde Virksomheden. Det maa være en Forudsætning, at det eneste, man tilstræber dette Spørgsmaal vedrørende, er, at Ledelsen ikke efter Forgodtbefindende kan give visse Medlemmer Begunstigelse paa andre Medlemmers Bekostning, og at Vedtægterne fastsætter visse almindelige Regler, som giver Medlemmerne inden for den paagældende Forening Ligestilling. Det er under disse Forudsætninger, at vi fra vor Side tiltræder Lovforslaget, og jeg maa derfor ogsaa sige, at det ærede Medlem Hr. Hasle efter min Mening udtalte sig noget skarpere om dette Spørgsmaal, end det var hensigtsmæssigt.

Hasle: Jeg kan tiltræde den højtærede Handelsministers Bemærkninger om Virkningen af § 7's Bortfald. Efter min Mening er Betydningen heraf den, at man faar en smidigere Regel, end man havde før; det bliver ikke ubetinget lovmæssigt fastslaaet, hvornaar og hvornaar ikke et saadant Selskab kan virke. Meningen er den, at Sparekasseinspektør og Ministerium, naar Vedtægterne skal stadfæstes, maa se hen til, om der foreligger noget utilbørligt Forhold over for Sparerne. Hvorvidt der foreligger et saadant utilbørligt Forhold, vil ikke alene bero paa, hvorledes Fordelingen, Rentesatserne o. lign. er, men vil efter min Opfattelse tillige bero paa, med hvilken Klarhed det stilles op over for de interesserede, hvad de er gaaet ind til, og hvad de er gaaet ind paa. I jo højere Grad Regnskaber, Vedtægter o. lign. skaber Klarhed over Punkterne, i desto højere Grad vil — gaar jeg ud fra — Sparekasseinspektør og Ministerium tillade Afgivelser fra Normalen:

Hvis det altsaa f. Eks. vil kunne lykkes „J. A. K.“ — saaledes som dette Selskab selv hævder — at dokumentere over for Sparekasseinspektøren og Ministeriet, at ingen bliver forurettet, eller at de Forurettelser, der maatte være, bliver klart oplyst, ja, saa vil Vedtægterne sikkert kunne stadfæstes. Men Vedtægter, der gaar ud paa, at visse Personer skal begunstiges paa andres Bekostning, navnlig naar det ikke fremgaar klart af alle relevante Kendsgerninger, vil efter min Opfattelse ikke kunne stadfæstes af Ministeriet.

Jeg mener altsaa, som jeg begyndte med at sige, at det, der er naaet, i og for sig ikke er principielt saa forskelligt fra Bestemmelsen i § 7, men det skaber en